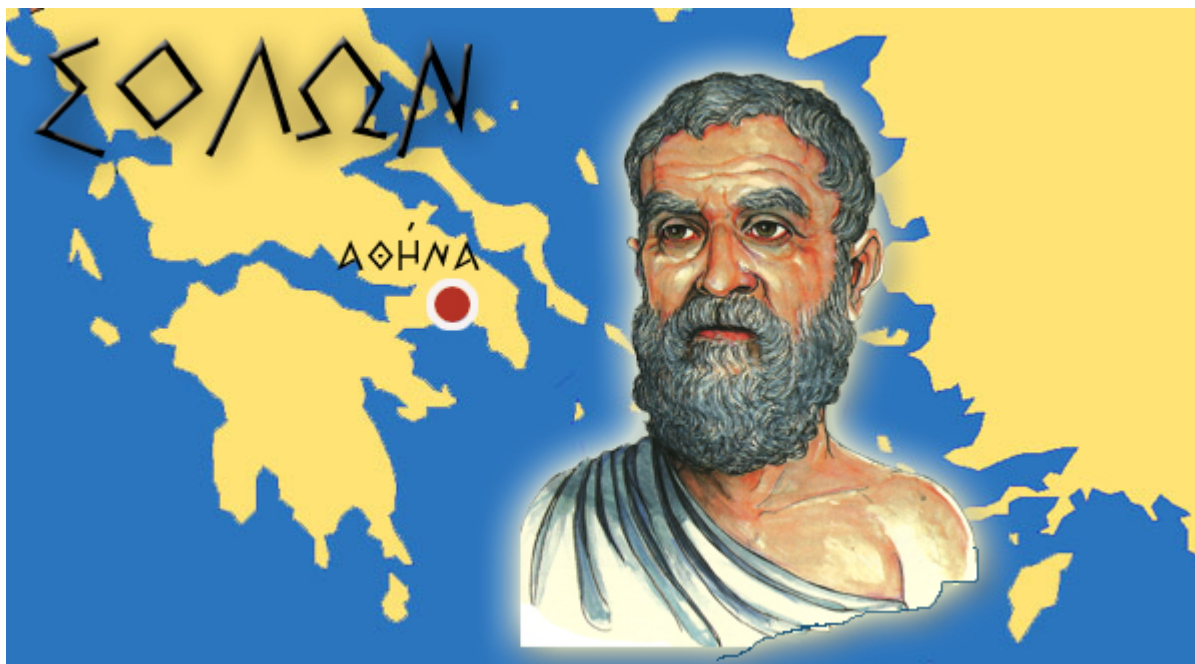

Σόλων ο Αθηναίος

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Ένας κοσμογυρισμένος σοφός ήταν ο **Σόλωνας** από την Αθήνα. Είδε και άκουσε πολλά στα εμπορικά του, κυρίως, ταξίδια και με την εμπειρία και τη σοφία του αγάπησε και ύμνησε περισσότερο την πατρίδα του, την Αθήνα. Οι συμπατριώτες του Αθηναίοι, εκτιμώντας τη σοφία του, του ανέθεσαν να συντάξει νόμους για την πόλη.

πως διακήρυσσε: **μόνο α**

μάθεις να άρχεσαι θα ξέρεις και να άρχεις, να εξουσιάζεις δηλαδή. Κι ακόμα τόνιζε, **μη λες ψέματα αλλά την αλήθεια** και **ποτέ σου να μην πέφτεις σε υπερβολές (Μηδέν άγαν)**.

Και πράγματι στη νομοθεσία του εφάρμοσε το ότι **οι συμβουλές μας πρέπει να είναι για τα πιο καλά κι όχι για τα πιο ευχάριστα**. Έμεινε η μνήμη του στην ιστορία όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της ανθρωπότητας με τον περίφημο νόμο του, τη **σεισάχθεια**. Γιατί σήκωσε στ' αλήθεια το βάρος (άχθος) των χρεών για τους Αθηναίους, που πολλές φορές αναγκάζονταν να πουλήσουν την ελευθερία τους, επειδή δεν μπορούσαν να ξεπληρώσουν τα χρέη τους και κατέληγαν δούλοι. Τους ξανάδωσε λοιπόν την ελευθερία, αφού τους χάρισε με νόμο τα χρέη τους. Γιατί με την ελευθερία τους χάρισε και την πατρίδα και τη γλώσσα τους, καθώς, στενεμένοι από τα χρέη, πολλοί ήταν άθελά τους ξενιτεμένοι και είχαν ξεχάσει και τη μητρική γλώσσα τους. Και μάλιστα δίκαια καμαρώνει γι' αυτό στο ποίημά του:

Αθηναίους πολλούς, που δίκια ή άδικα είχαν πουληθεί μακριά,

στη θεόχτιστη πατρίδα τους ξανάφερα.

Άλλοι, που χρέη αβάσταχτα τους πιέζανε,

μόνοι είχαν φύγει και, γυρνώντας δω κι εκεί,

την αττική τους γλώσσα είχαν ξεχάσει πια,

κι απ' της σκλαβιάς άλλοι υποφέραν την ντροπή

εδώ στον τόπο, μπρος στο αγρίεμα τρέμοντας

Αναπαράσταση της Αθήνας της εποχής του Σόλωνα

ως λευτέρωσα.

Και παρόλο που οι συμπατριώτες του του ζήτησαν να γίνει αυτός, ο σοφός, μονάρχης τους απόλυτος και να τους κυβερνήσει, αντίθετα, υπηρετώντας την πατρίδα και τους νόμους της και θέλοντας να μην υποκύψει σε κανενός είδους πειρασμό, έφυγε από την Αθήνα για δέκα χρόνια, για να μην υποχωρήσει σε τυχόν «πιέσεις» για αλλαγές στους νόμους που κατέθεσε. Συνήθιζε μάλιστα να λέει πως ο νόμος είναι κάτι σαν τον ιστό της αράχνης. Αν πέσει κάτι ελαφρύ πάνω του αντέχει, αν όμως πέσει πάνω του κάτι

βαρύ και δυνατότερο τον τρυπάει και τον διαπερνάει. Πάντα υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος να «ξεφύγουν» από τον νόμο άνθρωποι με «βάρος» και «δύναμη». Όμως πάντα τόνιζε στους Αθηναίους πως τέτοιοι άνθρωποι ήταν δημιούργημα του ίδιου του λαού.

και ξανάλεγε. Αλήθεια, μεγάλο σφάλμα.

Τη φήμη όμως του Σόλωνα, την ύμνησε άθελά

του και ο πάμπλουτος Κροίσος, ο βασιλιάς της Λυδίας, που, όταν ο Σόλωνας τον επισκέφτηκε, περίμενε πως θα τον θεωρούσε τον πιο ευτυχισμένο άνθρωπο με τόσα πλούτη που είχε. Αλλά ο Σόλωνας του είπε τότε το περίφημο, **Μηδένα προ του τέλους μακάριζε**, δηλαδή **ευτυχισμένος κρίνεται κάποιος από το τέλος**

; του βασιλιά των Περσών θάνει στην πυρά,

φώναξε τρεις φορές το

όνομα του Σόλωνα, καθώς θυμήθηκε τα λόγια του. Και πράγματι ο Κύρος του χάρισε τη ζωή, όταν έμαθε για τον Σόλωνα και τα σοφά λόγια του, που ζουν και μας καθοδηγούν πάντα, αν τα γνωρίσουμε και κατανοήσουμε την αξία και την αλήθεια τους.

Ο χώρος της αρχαίας αγοράς της Αθήνας όπως είναι σήμερα